

чатъ; тѣи имать волж да направятъ не само Саратовскъ-тъ Губернїѣ, нъ и цѣль свѣтъ Татарщина; нъ тѣи сѣ Литературна сгань. За гяуръ ли мя имѣтъ, или не, все едно е; нъ азъ забѣлежихъ това, което рано или късно трѣбваше да забѣлежѣ.

Отъ тука ся ясно види, че сѣдба-та на наши-ты Римляне — Печенѣгы е была иста-та, каква-то е и на отвждѣ Дунавскы-ты Словене, които обыкновенно Българе-ти гы употребявахъ въ войны-ты си, като вспомогателна войска. Ако и часть на Россїѣ бѣше подпаднала подъ влияніе-то на Българїѣ, то Трансильванїя е была сѣше тѣхно владѣніе, и нейни-ти Власи, които сѣ служили на Атилѣ, на Бояна и на Карана, трѣбва да сѣ служили и на Владимира II.

БЛЪГАРЕ-ТИ И ВЛАСИ-ТИ ОТМАХНУВАТЬ НАПАДЕНИЕ-ТО НА УНГАРЕТЫ И РОС- СИЯНЕ-ТЫ.

И така Печенѣзи-Власи-ти, както по' горѣ видѣхме, по повѣленіе-то на Царя побрѣзахъ да помогнатъ на Българскыи Воеводѣ. Случи имъ ся да отмахнатъ нападеніе-то на Унгаре-ты и Россїяне-ты, нъ неможяхъ да гы изгонятъ надыря задъ горы-ты Карпатскы; защо-то наши-ти съжзници слѣдъ несполучно-то нападеніе на Българскы-ты владѣнія, обрѣнахъ ся къмъ Западъ, въ раскѣсанѣ-тъ Великѣ Моравїѣ, на коуж-то отняхъ отъ нейны-ты Господаре тѣжъ часть, която е сега сѣверозападна Унгарїя, и като ся посѣлихъ за нѣколко врѣмя въ нежъ, съ това станахъ непосредственни съсѣди на Панно-Давнїѣскы-ты Българскы владѣнія.

И зачто-то за това малко спомянахъ Византїѣи-ти и западни-ти Историци, то не можемъ разумѣ ясно, въ какво